

Život Cirkvi

Ročník 14

1/2007

Prezident Gašparovič prijal koledníkov Dobrej noviny a poďakoval im za „dobré správy“, ktoré hovoria o milosti, láske a dobroprajnosti.

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

„Na začiatku nového roka som potešený, že sa na vás všetkých, prítomných na Námestí sv. Petra, a tých, ktorí ste s nami prostredníctvom rádia a televízie, môžem obrátiť s úprimným želaním pokoja a dobra! Svetlo Krista, slnka, ktoré sa zjavilo nad obzorom ľudstva, nech osvecuje vašu cestu a nech vás sprevádza počas celého roka 2007!“ Týmto slovami sa pápež Benedikt XVI. obrátil na veriacich pri príležitosti prvej tohtoročnej modlitby Anjel Pána. V príhovore, ktorý jej predchádzal, upriamil pozornosť na Božiu Matku.

„Ako Mária, tak aj Cirkev zotrúva v tichu, aby bdela nad vnútornou ozvenou Slova, ktoré sa stalo telom, aby nestratila božsko-ľudské teplo, ktoré vyžaruje z jeho prítomnosti. On je požehnaním Boha! Cirkev ako Panna Mária ukazuje všetkým Ježiša Spasiteľa a na každom človeku odzrkadľuje svetlo jeho tváre, žiaru dobroty a pravdy.“

Podľa slov Svätého Otca dnes rozjímame nad Ježišom, narodeným z Panny Márie, ako o skutočnom „Kniežati pokoja“ (Iz 9, 5). „On je náš pokoj, ktorý prišiel, aby zbúral ‚múr rozdelenia‘, ktorý stojí medzi ľuďmi a národmi, teda ‚nepriateľstvo‘ (Ef 2, 14). Preto blahej pamäti Pavol VI. chcel, aby sa 1. január stal aj Svetovým dňom pokoja, aby sa každý nový rok začínal vo svetle Krista, veľkého uzmierovateľa ľudstva. V tomto duchu aj ja dnes želim pokoj vládcom a zodpovedným za národy a medzinárodné inštitúcie a všetkým mužom a ženám dobrej vôle.“

Benedikt XVI. zdôraznil, že dnes sa veľa hovorí o ľudských právach, ale často sa zabúda, že potrebujú pevný základ. V tejto súvislosti pripomenul ľudskú dôstojnosť, ako aj to, že rešpekt voči nej sa začína jej uznaním a ochranou práva žiť a slobodne sa hlásiť k svojmu vierovyznaniu.

Na záver Svätý Otec udelil veriacim apoštolské požehnanie.

VR-dj

Benedikt XVI. o rodinných hodnotách

Vatikán (31. decembra, RV) – Pred desiatkami tisíc pútnikov, zhromaždenými na Námestí sv. Petra vo Vatikáne, v nedeľu pápež Benedikt XVI. venoval príhovor pred modlitbou Anjel Pána téme rodinných hodnôt a manželstva. Najskôr pozdravil rodiny sveta a zaželel im pokoj a lásku, ktoré nám všetkým priniesol narodený Boží syn. Pápež vyzdvihol hodnoty rodinného života – poslušnosť, spoločenskú a náboženskú výchovu a vzájomnú odovzdanosť – cnosti, ktoré môžeme nájsť

u Svätej rodiny: „Počas života, stráveného v Nazarete si Ježiš uctil Pannu Máriu a Jozefa tým, že sa poddával ich autorite po celý čas svojho detstva a dospievania (por Lk 2:51-52). Týmto spôsobom vyzdvihol základnú hodnotu rodiny pri výchove. Mária a Jozef Ježiša zoznámili s náboženskou komunitou. Naučil sa putovať do Jeruzalema, ako hovorí úryvok z evanjelia, ktorý nám dnešná liturgia predkladá na meditáciu. Keď mal 12 rokov, zostal v chráme a jeho rodičom trvalo tri dni, kým ho našli. Týmto činom im dal najavo, že musel byť tam, kde išlo o jeho Otca (por. Lk 2:41-52).

Svätý Otec zdôraznil, že rodina by si mala dať záležať na tom, aby sprevádzala každého svojho člena na ceste objavovania Boha a plánu, ktorý pre nás má. Panna Mária a Jozef vychovávali Ježiša svojím príkladom, vo svojich rodičoch spoznal všetku krásu viery, lásky voči Bohu a jeho Zákonu. Predovšetkým od nich sa naučil, že „Božia vôľa bude naplnená a že duchovné putá sú viac ako pokrvné putá.“ Ako Benedikt XVI. zdôraznil, „Svätá rodina z Nazaretu je skutočne prototypom pre každú kresťanskú rodinu, ktorá spojená sviatosťou manželstva a vyživovaná Slovom a Eucharistiou. Je povoláná realizovať túto úžasnú výzvu a poslanie byť živou bunkou nielen spoločnosti, ale predovšetkým Cirkvi, znakom a nástrojom jednoty pre celé ľudstvo.“

-dj

Benedikt XVI.: Mária je pannou, ale je zároveň matkou

Pápež Benedikt XVI. 1. januára celebroidal slávnostnú svätú omšu pri príležitosti sviatku Panny Márie Bohorodičky. Vo svojej homílii zdôraznil, že si tým nepripomíname iba nejakú abstraktnú myšlienku, ale mystérium a historickú udalosť. Ježiš Kristus, božská osoba, sa narodil z Márie. Podľa Svätého Otca by sme nemali zabúdať na dva aspekty, ktoré v súvislosti s Bohorodičkou vystupujú do popredia a navzájom sa dopĺňajú – jej materstvo a panenstvo.

„Ak sa vynechá jeden alebo druhý z týchto aspektov, nedá sa naplno pochopiť mystérium Panny Márie, ako ho predstavuje evanjelium. Ako matka Krista je Mária aj Matkou Cirkvi, ako povedal môj ctený predchodca, Boží sluha Pavol VI. 21. novembra 1964, počas II. Vatikánskeho koncilu. Mária je napokon duchovnou Matkou celého ľudstva, pretože Ježiš pre všetkých obetoval svoju krv na kríži a z kríža všetkých zveril do jej materinskej starostlivosti.“

V druhej časti homílie sa Svätý Otec zameril na dnešný 40. Svetový deň pokoja a pripomenul, že jeho témou je „Ľudská bytosť, srdce pokoja.“ Zdôraznil, že mier a pokoj sú zároveň darom aj úlohou: darom, o ktorý by sme mali žiadať v modlitbe a úlohou, ktorú by sme mali plniť s odvahou a neúnavne.

VR-dj

Generálna audiencia Benedikta XVI.: My milujeme, pretože Boh prvý miloval nás

Prvá tohtoročná generálna audiencia pápeža Benedikta XVI. sa konala v stredu 3. januára predpoludním v Aule Pavla VI. vo Vatikáne. Vo svojej katechéze sa Svätý Otec zameral na tajomstvo Vianoc a na to, že Ježiš svojím príchodom na svet rozptýlil medzi ľudí dary dobra, milosrdenstva a lásky.

„Patríme skutočne do rodiny, v ktorej je Boh Otcom, pretože Ježiš, jednorodný Syn, prišiel, aby si medzi nami postavil príbytok, aby zhromaždil všetkých ľudí v jednej rodine... v jednom národe. Prišiel, aby nám odhalil skutočnú tvár Otca a aby nám a zemi viac priblížil nebeské kráľovstvo. Sv. Ján hovorí: ‚Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás‘ (1 Jn 4, 10). Počas Vianoc rezonuje v celom svete jednoduchá a vzrušujúca správa: Boh nás miluje. ‚My milujeme,‘ hovorí sv. Ján, ‚pretože on prvý miloval nás‘ (1 Jn 4, 19). Toto tajomstvo je zverené do našich rúk. Keď zakúšame Božiu lásku, žijeme nasmerovaní k nebesiam... Hľadáme predovšetkým jeho kráľovstvo a jeho spravodlivosť a máme istotu, že ostatné nám bude dané navyše (porov. Mt 6, 33). Duchovná atmosféra Vianočného obdobia nám pomáha rásť v tomto vedomí.“

Benedikt XVI. citátom z Prologu Evanjelia podľa Jána pripomenul, aby sme napriek radosti týchto dní nezabúdali na mystérium zla a moc tmy, ktorá sa snaží zatemniť žiaru božského svetla. „A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali“ (Jn 1, 5). Je to dráma odmietnutia Krista, ktorá sa – tak ako v minulosti – prejavuje a vyjadruje rôznymi spôsobmi aj dnes. Formy odmietania Boha sú v súčasnosti azda ešte ľstivejšie a nebezpečnejšie: od jasného odmietnutia až po ľahostajnosť, od vedeckého ateizmu až po prezentáciu moderného, či skôr postmoderného Ježiša. Ježiša - človeka... zbaveného jeho božskosti, alebo Ježiša úplne zidealizovaného, až sa niekedy zdá byť rozprávkovou postavou.“

Svätý Otec zdôraznil, aby sme neustále mali na pamäti, že Ježiš Kristus je skutočný Boh aj skutočný človek a nikdy sa neunaví pri ohlasovaní svojej zvesti ľuďom. Nemôžeme voči nemu ostať ľahostajní a musíme vedieť vo vzťahu s ním zaujať svoje miesto. Príkladom nám môže byť Máriina pokora a Jozefova múdra rozvážnosť. „Uplynulé dve tisícročia kresťanských dejín sú plné príkladov mužov a žien, mladých aj dospelých, detí aj starých ľudí, ktorí uverili tajomstvu Vianoc a otvorili náručie Emanuelovi svojím životom, vďaka ktorému sa stali majákmi svetla a náde-

je. Láska, ktorú Ježiš, narodený v Betleheme, priniesol svetu, k sebe púta tých, ktorí ju prijali v trvalom vzťahu priateľstva a bratstva... Drahí bratia a sestry, na začiatku tohto nového roka oživme vo svojom vnútri snahu otvoriť Kristovi svoju myseľ a svoje srdce a dajme úprimne najavo vôľu žiť ako jeho skutoční priatelia. Staneme sa tak spolupracovníkmi na jeho pláne spásy a svedkami radosti, ktorú nám dáva, aby sme ju hojne šírili vôkol seba.“

Na záver generálnej audiencie pápež Benedikt XVI. udelil veriacim apoštolské požehnanie. **VR-dj**

Benedikt XVI. v charitnej jedálni: Boh sa zaujíma o každého človeka

Vatikán (4. januára, RV) – Svätý Otec Benedikt XVI. dnes do svojho vianočného programu zaradil návštevu charitnej jedálne v Ríme. V zariadení Rímskej diecéznej charity na tzv. Ópiovom vŕšku sa stretol s chudobnými stravníkmi, zamestnancami, dobrovoľníkmi a s mládežou, ktorá má pri charite tiež svoje centrum. Odhalil pritom pamätnú tabuľu venovanú Jánovi Pavlovi II., ktorého meno oddnes jedáleň nesie v názve.

„Tu možno zakúšať, že keď milujeme bližného, lepšie spoznáваме Boha: v betlehemskej jaskynke sa nám ukázal v chudobe novorodenca, ktorý nemá nič,“ povedal Benedikt XVI. „Posolstvo Vianoc je jednoduché: Boh prišiel medzi nás, lebo nás miluje. Boh je láska: nie láska citová, ale láska, ktorá sa stáva úplným darom až po obeť na kríži.“

„Jasle nám vo svojej jednoduchosti hovoria, že láska a chudoba patria k sebe, ako nás učí aj veľký svätec, zaľúbený do Krista, František z Assisi. Na Vianoce sa Boh stal človekom, lebo sa zaujíma o človeka, každého človeka. Ježiš bol hneď po narodení uložený do jasiel v Betleheme, ktorého názov znamená, ako viete, Dom chleba. Ježiš, chlieb zostupujúci z neba, chlieb života (porov. Jn 6, 32-51), sa určitým spôsobom zviditeľňuje každý deň v tejto jedálni, kde nejde len o nasýtenie, ale aj o službu človeku, bez ohľadu na rasu, náboženstvo a kultúru. Z betlehemskej jaskyne, z každého betlehema sa šíri zvesť, ktorá patrí všetkým: Ježiš nás miluje a učí nás milovať.“

Charitnú jedáleň na Ópiovom vršku otvorili v roku 1983 ako prvé zariadenie pre ľudí bez domova v Ríme. Počas svojho 23-ročného fungovania ju navštívili tisíce biednych Talianov aj cudzincov, ktorým ponúkla viac ako 9-tisíc jedál. Pred Vianocami roku 1992 ju navštívil pápež Ján Pavol II., ktorý vo svojom príhovore predniesol známu vetu: „Človek, ktorý trpí, nám patrí.“ Tá je teraz vyrytá na pamätnej tabuli, ktorú dnes slávnostne odhalil jeho nástupca Benedikt XVI. RV, -te-

Benedikt XVI. menoval vyslanca pre oslavy Svetového dňa chorých

Vatikán (30. decembra, RV/CNS) – Svätý Otec menoval špeciálneho pápežského vyslanca na oslavy 15. Svetového dňa chorých, ktoré sa uskutočnia 11. februára 2007 v Južnej Kórei. Stal sa ním predseda Pápežskej rady pre apoštolát zdravotníkov kardinál Javier Lozano Barragán. RV, -dj-

Svätá stolica vyjadrila účasť v súvislosti s výbuchom palivového potrubia v Nigérii

Vatikán (27. decembra, RV) - Vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone zaslal v mene pápeža Benedikta XVI. kondolenčný telegram arcibiskupovi Lagosu kardinálovi Anthonymu Olu-bunmimu Okogiemu. Stalo sa tak v súvislosti s tragickými následkami výbuchu palivového potrubia v tomto najväčšom nigérijskom meste, pri ktorom včera zahynulo najmenej 260 ľudí. Svätá stolica vyjadrila hlbokú solidaritu a účasť s pozostalými po obetiach, aj ostatným, ktorých sa nešťastie dotklo: „nech všemohúci Boh dá večný pokoj tým, ktorí zahynuli a silu a útechu zraneným a tým, ktorí prišli o svoje domovy.“

Stovky ľudí si prišli v husto obývanej oblasti nabráť do umelohmotných nádob palivo z potrubia, ktoré v noci na utorok prerazili zlodeji. K explózií, ktorej presnú príčinu sa zatiaľ nepodarilo zistiť, došlo krátko po úsvite. Nigérijčania často prerážajú podobné potrubia, aby si odtiaľ nabrali z vytekajúceho paliva. Rozliaty produkt sa v niektorých prípadoch vznietil. V máji zahynulo pri podobnej explózií v Lagose viac ako 150 ľudí.

Nigéria je najväčším africkým producentom ropy a ôsmym najväčším exportérom ropy v celosvetovom meradle. Väčšina obyvateľov napriek tomu žije v chudobe. -dj-

Na stretnutiach so Svätým Otcom v roku 2006 viac ako 3 milióny ľudí

Vatikán (29. decembra, RV) – Prefektúra Pápežského domu zverejnila štatistické údaje, týkajúce sa stretnutí nástupcu svätého Petra s veriacimi

vo Vatikáne alebo v letnej rezidencii v Castel Gandolfo v roku 2006. Na generálnych audienciách u Benedikta XVI. sa zúčastnilo 1 031 500 ľudí, najviac – 207 000 v mesiaci máj. Na osobitných audienciách prijal vyše 357 000 návštevníkov. V rámci liturgických slávností sa Svätý Otec stretol s takmer 540 000 veriacimi a modlitbu Anjel Pána sa spolu s hlavou Katolíckej cirkvi v uplynulom roku prišlo pomodliť 1 295 000 ľudí. -dj-/ snímka archív

Benedikt XVI. sa stretol s iránskym ministrom zahraničných vecí

Vatikán (28. decembra, RV/CNS) – Po včerajšej generálnej audiencii sa pápež Benedikt XVI. stretol s iránskym ministrom zahraničných vecí Manouchehom Mottakim, ktorý mu odovzdal list od prezidenta Mahmouda Ahmadinedžáda. Svätá stolica v oficiálnom vyhlásení uviedla, že delegácia iránskej vlády počas krátko stretnutia vyjadrila potešenie z diplomatických vzťahov medzi Iránom a Vatikánom, ktoré trvajú už 50 rokov. Nástupca svätého Petra zdôraznil úmysel Svätej stolice angažovať sa za pokoj vo svete nie politickým spôsobom, ale na poli náboženstva a morálky. „Vždy bude apelovať na svedomie ľudí, aby boli problémy riešené dialógom, vo vzájomnom porozumení a pokoji,” uvádza sa vo vyhlásení. -dj-

Španielski biskupi vyzvali farnosti a školy na ústretovosť k imigrantom

Španielsko (3. januára, RV/SIR) – Spravodlivé pravidlá a primerané prostriedky na dôstojnú starostlivosť o imigrantov žiadajú v novoročnom vyhlásení španielski biskupi. Nadviazali tak na tému tohtoročného Svetového dňa migrantov, ktorý sa bude sláviť 14. januára s mottom Migrujúca rodina. Ako zdôraznili biskupi, migrujúca rodina prežíva mnohé ťažkosti od osvojovania si nového jazyka cez prispôsobovanie sa novému prostrediu až po začlenenie sa do spoločenstva veriacich. Španielski biskupi preto vyzvali farnosti a katolícke školy, aby dávali príklad prijímania prisťahovalcov do nového domova.

„Nepovažujme imigrantov a ich rodiny za bremeno a nebezpečenstvo, ale za obohatenie našej spoločnosti. Prijímajme ich srdečne a poslúžme im ako bratom, aby sme podporili ich pokojné začlenenie sa medzi nás,“ napísali biskupi. Podčiarkli pritom, že rovnako sa treba správať aj k pravoslávny, protestantským, anglikánskym a ďalším prisťahovalcom vrátane neveriacich. „Všetci musia byť objektom pozornosti Cirkvi,“ konštatovali španielski biskupi.

RV, -te-

Trest smrti nelieči, ale spútava nenávisťou

Iniciatívu Talianska, ktoré chce svoj mandát v Bezpečnostnej rade OSN využiť na presadenie zákazu trestu smrti na celom svete, uvítala aj Komunita sv. Egídia. Jej kampaň za všeobecný zákaz trestu smrti trvá už niekoľko rokov a v týchto dňoch dosiahla päť miliónov podpisov. „Trest smrti je barbarský nástroj minulosti, ktorý pridáva k uskutočenej smrti novú smrť a ktorý nikdy neobnoví život obetí,“ vyhlásil hovorca Komunity sv. Egídia Mario Marazziti. „Rodiny obetí na roky spútava nenávisťou a sľubuje nemožné vyliečenie rán. Neznižuje počet zločinov, ale znižuje štát na úroveň toho, koho zabil, potvrdzuje kultúru smrti na vyššej úrovni.“

Taliansko chce na pôde OSN dosiahnuť najprv moratórium na trest smrti a neskôr jeho priamy zákaz. Ako uviedol Mario Marazziti, v súčasnosti je trest smrti zakázaný vo viac než polovici krajín sveta, ale „toto číslo nie je uspokojivé“. Pripomenul, že v niektorých krajinách – napríklad v Poľsku – sa, paradoxne, rozbiehajú iniciatívy za ob-

novenie hrdelných trestov. Komunita sv. Egídia je spoluzakladateľkou Svetovej koalície proti trestu smrti, ktorá vznikla roku 2002 v Ríme. VR-te-

„Rok manželstva a rodiny“ v Kolínskej arcidiecéze

Nemecko (5. januára, RV/Fides) – Kolínska arcidiecéza včera slávnostne dala roku 2007 prívlastok „rok manželstva a rodiny.“ Tamojší arcibiskup kardinál Joachim Meisner vyzval veriacich k odvahe chrániť hodnoty, ktoré sa k tomuto posvätnému zväzku viažu. Ako uviedol: „Otcovia, matky aj deti potrebujú viac podpory a nasmerovanie. Manželstvo a rodina budú styčným bodom početných cirkevných podujatí a projektov.“ Arcidiecéza na tento účel zriadila špeciálny fond, v ktorom je 7 miliónov eur. Jedným z hlavných cieľov cirkevných predstaviteľov je osloviť a povzbudiť mladých ľudí, aby uzatvárali manželstvo a mali deti. Medzi konkrétnymi aktivitami, financovanými z fondu, patrí napríklad pripravované slávenie sviatku svätého Valentína vo februári alebo veľká májová púť rodín do Bad Münstereifelu.

-dj-

Sekularizácia vo Veľkej Británii vedie ku kolapsu hodnôt

Veľká Británia (29. decembra, RV/CNS) – Predseda Konferencie biskupov Anglicka a Walesu kardinál Cormac Murphy-O'Connor uviedol, že sekularizácia vo Veľkej Británii pomaly vedie ku kolapsu morálnych hodnôt a vytvára pocit zúfalstva. „Náš národ stráda, pretože prichádza o niektoré z najväčších životných hodnôt, ktoré sú základom pre nádej,“ konštatoval kardinál v homílii na polnočnej omši v londýnskej katedrále.

Podľa jeho slov je to dôsledkom vplyvov kultúry, ktorá popiera existenciu Boha a namiesto toho zdôrazňovala ako základnú hodnotu slobodu jednotlivca. „Naša kultúra predstavuje skutočne radikálny rozchod nielen s kresťanstvom, ale aj s morálnymi a náboženskými tradíciami ľudstva ako takými.“ Kardinál odsúdil sekularistov, usilujúcich sa o vytisnutie kresťanstva zo života národa a povzbudil britských veriacich, aby bez obáv vyjadrovali svoju vieru.

-dj-

Taliansky skladateľ Marco Frisina pripravuje veľkolepý muzikál „Božská komédia“

Na jedinečnej hudobnej inscenácii Danteho „Božskej komédie“ pracuje známy taliansky hudobník a skladateľ, Mons. Marco Frisina, riaditeľ liturgického centra Rímskeho vikariátu. Informoval o tom v utorok 2. januára rímsky denník La Repubblica.

„Božská komédia - Človek, ktorý hľadá lásku“ – tak znie plný názov pripravovaného divadelného muzikálu. Jeho premiéra bude uvedená pod záštitou Vatikánu a talianskeho parlamentu „na jeseň v jednom veľkom rímskom divadle,“ uviedol pre médiá Riccardo Rossi, generálny riaditeľ spoločnosti Nova Ars, ktorá je producentom diela. Po premiére v Ríme bude podľa Rossiho nasledovať dlhé turné muzikálu po najväčších divadelných scénach Talianska a neskôr aj v ďalších európskych metropolách.

„Rozhodol som sa pre muzikál o Božskej komédii, pretože je to majstrovské dielo talianskej literatúry. Ide v ňom o naše kresťanské korene, o našu vieru, o hľadanie lásky a pravého zmyslu života. Venujem toto dielo pápežovi Benediktovi XVI., ktorý sa vo svojej prvej encyklike zaoberal práve témou lásky,“ povedal novinárom 52-ročný Marco Frisina, ktorý má bohaté skúsenosti s komponovaním pre televíziu a film. Je autorom hudby k známym televíznym filmom s náboženským obsahom, napr. „Pápež Luciani – úsmev Boží“, „Ján Pavol II.“, „Svätý Peter“, „Don Bosco“ či „Abrahám“, ktoré prednávkou odvysielali talianske televízne stanice RAI a Mediaset. Za svoju tvorbu v tejto oblasti získal Frisina už množstvo medzinárodných ocenení.

Frisinovo hudobné stvárnenie „Božskej komédie“ nebude operou v klasickej zmysle ani operou rockovou. V muzikále v dvoch dejstvách dostanú priestor rôzne hudobné žánre a rozmanité umelecké formy. Po úvodnom Prológu zaznie punk, rock, heavy metal a jazz, ktoré uvedú divákov do hĺbok „Pekla“. V „Očistci“ stavil Marco Frisina na mystiku gregoriánskeho chorálu. A napokon v „Raji“ dominujú árie lyrickej a symfonickej hudby, klasickej i modernej.

Ako ďalej informovala La Repubblica, skúšky muzikálu by mali začať koncom januára. S tímom dvadsiatich hercov-spevákov a tridsiatich tanečníkov i ďalšími piatimi desiatkami komparzistov bude pracovať režisérka Elisabetta Marchettiová a choreografka Anna Cuocolová. Pre rôzne scény bude použitých až 250 kostýmov, ktoré navrhol Alberto Spiazzi. Účinkujúcich bude hudobne sprevádzať stabilný 100-členný orchester. Veľkolepé rozmery

bude mať aj javisko, na ktorom bude muzikál uvedený: 650 metrov štvorcových.

Výber hlavných postáv - Danteho, Vergília a Beatrice a ďalších protagonistov - držia tvorcovia muzikálu zatiaľ v tajnosti. Danteho bude podľa nich hrať veľmi známy taliansky herec a spevák a nie je vylúčené, že budú angažovaní aj významní zahraniční interpreti zvučných mien.

Mons. Marco Frisina je od roku 1985 dirigentom zboru Lateránskej baziliky v Ríme, zložil množstvo liturgických piesní, z ktorých vyše 120 bolo publikovaných. Je autorom mnohých oratórií, komponoval tiež pre pápežov, pre Jána Pavla II. i jeho nástupcu Benedikta XVI..

-mv-

Mafia prekáža ľudskej dôstojnosti

Taliansko (2. januára 2007, RV/SIR) – „Prítomnosť mafie a zamorenie myslenia kultúrou mafie sú prekážkou potvrdenia dôstojnosti ľudskej osoby, ktoré je základom pokoja.“ Týmito slovami sa na všetkých veriacich obrátil vo svojom liste pri príležitosti vydania pápežského posolstva k Svetovému dňu pokoja biskup v talianskom Trapani Francesco Micciché. Pýta sa v ňom, „aká úcta k ľudskej osobe tu môže jestvovať, keď chýba práca, ekonomiu blokuje nečestnosť a klientelizmus, vládne zákon silnejšieho, ktorý diktuje pravidlá vydierania, a súkromný záujem prevláda nad spoločným dobrom, keď neexistuje úcta k ľudskej osobe obmedzenej na vec, uväznenej na anonymných perifériách našich miest, do sídliskového geta, kde sa podlosť stáva až zúrivou“. Podľa biskupa znižuje dôstojnosť ľudskej osoby každý, „kto obmedzuje svoj vlastný obzor na svoje ja, na nenásytnú túžbu po moci, kto koná v beztrápnosti arogancii bez ohľadu na pravidlá, kto nerozvážnymi činmi hazarduje s vlastným životom“.

Problém mafie nemohol v súvislosti s pápežským posolstvom obísť ani kardinál Crescenzo Sepe z Neapolu, jedného z talianskych ohnísk tohto neudu. V kázni počas novoročnej omše veriacim pripomenul, že aj v ich meste sú mnohé pravidlá každodenného života v neporiadku. Dokazuje to napríklad „zneuctovanie práva na život, obklúčeného zo všetkých strán“, vojny, terorizmus a rozličné formy násillia. „Nie sú to len tragédie vzdialeného sveta,“ zdôraznil kardinál Sepe, podľa ktorého „pokoj nie je len protikladom násillia a bezprávia“. Apeloval preto na väčšiu sociálnu spravodlivosť, ktorá otvorí brány k práci, a to najmä mladým; ponúkne záruky marginalizovaným a ľuďom bez ochrany; povedie k sociálnemu zmiereniu a ukončí smutnú následnosť násillia a žiaľu.

-te-

Na Filipínach bez stopy zmizol katolícky misionár

Filipíny (5. januára, RV/AsiaNews) - Existuje podozrenie, že katolícky misionár, ktorý zmizol v severnej oblasti Filipín pred piatimi dňami, bol unesený. Otec Lucio Bola, ktorý pracoval v seminári, odišiel 31. decembra požehnať dom neďaleko svojho bydliska a odvtedy ho nikto nevidel. Miestna polícia má podozrenie, že bol unesený, zatiaľ to však nebolo oficiálne potvrdené. Do hľadania zmiznutého kňaza sa zapojili aj cirkevní predstavitelia arcidiecézy Kagayan De Oro. Jej hovorca potvrdil, že robia všetko pre to, aby ho vypátrali a vyzval na spoluprácu všetkých obyvateľov oblasti.

V minulosti bolo na Filipínach unesených a dokonca zabitých niekoľko kresťanských kňazov. Za týmto činmi podľa informácií agentúry AsiaNews stoja prevažne moslimskí extrémisti a ozbrojené skupiny s prepojením na teroristickú sieť Al-Kájdá. -dj-

V roku 2006 položilo život na misiách 24 kňazov, rehoľníkov a laikov

Vatikán (2. januára 2007, RV/Zenit) – Dvadsaťštyri duchovných osôb a laikov prišlo v uplynulom roku násilím o život počas pastoračnej služby. Oznamovala to vatikánska misijná agentúra Fides. Minulý rok bolo mŕtvych 25. „Nepoužívame pre nich termín mučeníci, aby sme nijako nezasiahli do hodnotenia, ktoré o nich môže vysloviť Cirkev,“ píše sa v správe, ktorá tiež konštatuje, že v mnohých prípadoch išlo „o prepady, krádeže a lúpeže v osobitne násilných, ponižujúcich a biednych sociálnych podmienkach, ktoré sa títo služobníci mieru usilovali svojou prítomnosťou a svojou prácou zmierniť“.

Najviac pastoračných pracovníkov prišlo o život v Afrike, kde bolo v roku 2006 zabitých deväť kňazov, jedna rehoľná sestra a jedna laická dobrovoľníčka. Najznámejším prípadom bola vražda sestry tešiteľky Leonelly Sgorbatiovej v Somálsku cestou z detskej nemocnice, kde pracovala. Vražda je dosiaľ nepotrepaná a jej motívy neobjasnené.

V Ázii položili život traja kňazi, jedna rehoľná sestra a jeden laik. Patrí medzi nich aj známy don Andrea Santoro zabitý v tureckom Trabzone vo februári. „Porúčame ich do spomienok a modlitieb všetkých, predovšetkým preto, aby ich obeta, známa Bohu, nebola zabudnutá ani ľuďmi. Prispeli k rastu

Cirkvi v každom kúte sveta, k službe zveľaďujúcej človeka a evanjelizáciu,“ konštatuje správa o 24 kňazoch, rehoľníkoch a laikoch zabitých v uplynulom roku vo svete. RV, te

V Číne zatkli deviatich kňazov podzemnej Cirkvi

Čína (2. januára, RV/AsiaNews) - Polícia severnej čínskej provincie Hebej v uplynulých dňoch uväznila 9 kňazov podzemnej Cirkvi v diecéze Baoding. Dôvod ich zadržania je neznámy. Pravdepodobne boli uväznení kvôli tomu, že usporiadali modlitbové stretnutie počas vianočného obdobia na mieste, ktoré nebolo známe vláde. Hebej je región s najvyšším počtom katolíkov, žije ich tam približne 1 500 000. Väčšina z nich patrí do podzemnej Cirkvi, ktorá sa odmieta podriaďovať kontrole tzv. Vlasteneckej asociácie – organizácie, zriadenej komunistickou stranou, usilujúcej sa budovať Cirkev oddelenú od Ríma. V posledných rokoch vedie v tejto súvislosti intenzívnu zastrašovaciu kampaň, v rámci ktorej zatýka a väzní biskupov, kňazov, aj radových veriacich. -dj-

V Gaze otvoria prvé centrum pre deti traumatizované násilím

Izrael (3. januára, RV/SIR) – V pásme Gazy otvoria čoskoro prvé centrum pre deti traumatizované násilím. Iniciátorom projektu je správca miestnej farnosti Sv. rodiny don Manawel Musallam. Pozemok a peniaze na rozbeh poskytne magistrát Beit Hanounu. „V pásme Gazy žijeme v chaose a násilí,“ povedal don Musallam. „Ľudia žiadajú aspoň nevyhnutné podmienky na život, najmä pre deti, postihnuté najviac. Niet takého dieťaťa v Gaze, ktoré by nemalo traumy z danej situácie a z bojov s izraelskými vojakmi. Mnohé z týchto detí prejavujú sklony k násilnému správaniu. Mnohé z nich v napätí premáčajú posteľ počas spánku. Takmer všetky stratili chuť hrať sa.“

Psychoterapeutické centrum bude zamestnávať 15 špecialistov v materskej škôlke, ku ktorej by postupne mala pribudnúť škola. Správa o jeho zriadení sa objavila v súvislosti s vianočnou návštevou jeruzalemského latinského patriarchu Michela Sabbaha, ktorý zdôraznil, že solidarita Cirkvi sa prejavuje solidaritou miestnych kresťanov. Pri tejto príležitosti zároveň don Musallam dostal od pápeža Benedikta XVI. titul monsignora -te-

Kazachstan má nového biskupa

Kazachstan (29. decembra, RV/AsiaNews) –Kazašská apoštolská administratúra Atyrau má svojho prvého biskupa. Stal sa ním poľský kňaz Janusz Kaleta, ktorý predtým okrem Kazachstanu pôsobil v rôznych farnosťach vo svojej rodnej krajine a študoval na Pápežskej teologickej akadémii v Krakove. Biskupskú vysviacku prijal 23. novembra v Ríme z rúk kardinála Angela Sodana. “Vnímam svoje vymenovanie do úradu ako súhlas s tým, čo som ako správca Atyrau vykonal počas uplynulých siedmich rokov. Dúfam, že sem príde pôsobiť viac kňazov a rehoľníc.” V súčasnosti sa v tejto apoštolskej administratúre o 2600 katolíkov stará 7 kňazov a 3 rehoľné sestry.

O rozdelení jednej apoštolskej administratúry Kazachstanu na štyri časti rozhodol pápež Ján Pavol II. v roku 1999. Vtedy vznikla diecéza Karaganda a tri apoštolské administratúry v Alma-Ata, Astane a Atyrau. Astane udelil v roku 2003 status arcidiecézy a Alma-Ata sa stala diecézou. Celkovo v Kazachstane žije približne 250 000 katolíkov. -dj-

Litovčania obnovujú vyhorený Vrch krížov

Litva (4. januára, RV/CNS) – Litovskí katolíci začali opravovať svoj historický Vrch krížov, poškodený požiarom 28. decembra. Na známom posvätnom mieste tejto krajiny stojí podľa odhadov miestnej cirkvi aspoň 200-tisíc krížov rozličnej veľkosti. Ako pre agentúru CNS uviedol biskup Eugenijus Bartulis, zničené boli najmä malé kríže. Tie najvzácnejšie vrátane kríža, ktorý Litovcom v septembri minulého roka daroval pápež Benedikt XVI., ostali zachované. „Škoda je teda skôr morálna ako materiálna,“ povedal biskup. Ako uviedol miestny úradník Meilute Pozemeckaitė, ľudia sa už začali modliť a stavajú nové kríže, takže „zničená časť vrchu nebude dlho prázdna“. -te-

Kresťanská univerzita v Bagdade sa kvôli bezpečnosti sťahuje

Irak (5. januára, RV/CNS) - Neutíchajúce násilie voči katolíckym kňazom a Cirkvi v irackom hlavnom meste motivovalo chaldejský katolícky patriarchát Bagdadu k presunu tamojšej Teologickej univerzity a seminára do severného Iraku. Jediná kresťanská univerzita svoj-

ho druhu v krajine – Pápežské kolégium pre filozofiu a teológiu a hlavný patriarchálny seminár budú v blízkej budúcnosti presťahované do mesta Arbil. Obe inštitúcie boli niekoľko mesiacov zatvorené kvôli stúpajúcim násilnostiam a nedostatku bezpečnosti v Bagdade. Rektor a vicerektor seminára boli minulý rok unesení a napriek tomu, že boli bez ublíženia na zdraví prepustení, patriarchát sa rozhodol nevystavovať ľudí, pracujúcich pre univerzitu, ďalšiemu nebezpečenstvu. -dj-

V Brazílii očakávajú miliónovú účasť na pápežskej omši v Sao Paule

Brazília (4. januára 2007, KathPress) - Brazílska arcidiecéza Sao Paulo poskytla médiám detaily k predbežnému programu pápeža Benedikta XVI. počas jeho návštevy v Brazílii v dňoch 9. až 13. mája tohto roka.

K najvýznamnejším okamihom štvordňovej návštevy Benedikta XVI. v Brazílii bude patriť pápežská svätá omša dňa 10. mája v Sao Paule, na ktorej sa podľa brazílskych biskupov očakáva účasť jedného milióna veriacich. Počas tejto omše by mal pápež vyhlásiť za svätého brazílskeho františkánskeho kňaza Frei Antonia de Sant'Ana Galvao (1739-1822).

Na programe návštevy Benedikta XVI. bude aj stretnutie s mládežou, s členmi Konferencie biskupov Brazílie a s brazílskym prezidentom Luizom Ináciom Lula da Silvom. V Aparecide, najväčšom pútnickom mieste Brazílie, odslúži pápež 13. mája svätú omšu pri príležitosti otvorenia V. Generálneho zhromaždenia CELAM.

Benedikt XVI. bude počas návštevy v Brazílii ubytovaný v benediktínskom opátstve Sao Bento, ktoré sa nachádza v centre Sao Paula. -mv-

Biskup Tondra na návšteve v Kolíne

Spišský diecézny biskup a predseda KBS Mons. František Tondra odcestoval do Nemecka, kde sa stretne s kolínskym arcibiskupom Kardinálom Meisnerom. Na návštevu ho pozval Joachim kardinál Meisner z príležitosti slávania titulu katedrály na Slávnosť Zjavenia Pána. V sobotu 6. januára 2007 spoločne slávil slávnostnú svätú omšu v kolínskej katedrále.

Okrem toho sa spolu s biskupským vikárom Mons. Jánom Zentkom a kancelárom vsdp. Ľubomírom Štefaňákom zúčastnili na neformálnych rozhovoroch s pánom kardinálom a jeho spolupracovníkmi.

Kardinál Meisner neustále pamätá na nezabudnuteľné minuloročné augustové stretnutie slovenskej mládeže v Levoči, čoho prejavom je aj toto priateľské pozvanie. Peter Majda

Arcibiskup Sokol: Dôsledkom súčasného životného štýlu je strach

/Bratislava, 1. január 2007/ Na slávnosť Panny Márie Bohorodičky a v deň výročia vzniku Slovenskej republiky celebroid arcibiskup bratislavsko-trnavskej arcidiecézy Mons. Ján Sokol slávnostnú svätú omšu v Dóme svätého Martina v Bratislave. Spolu s ním koncebroval apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Henryk Józef Nowacki, dekan mesta Bratislava Mons. Ján Formánek a ďalší kňazi. Na slávnostnej svätej omši sa zúčastnil prezident SR Ivan Gašparovič s manželkou, ako aj poslanci NR SR, členovia diplomatického zboru, zástupcovia samosprávy, predstavitelia verejného a kultúrneho života a stovky veriacich.

Arcibiskup Sokol v úvode svätej omše pripomenul, že hoci je pre náš štát významný deň, len málokto si naň spomenie.

Vo svojej kázni vyjadril túžbu, aby sme svätú omšu dokázali prijať ako osobné stretnutie s Bohom. Zvýraznil potrebu požehnania, ktoré má dosah v bežnom živote. Je to podľa neho otázka osobnej spolupráce s Božou milosťou. Podľa arcibiskupa táto spolupráca s Bohom dnes ochabuje. „Chýba nám čas na prehlbovanie vzájomných vzťahov a komunikácie. Dôkazom toho je znesväcovanie nedeľ a sviatkov“. Dôsledkom tohto životného štýlu je strach. „Bojíme sa, či nám neukradnú náš majetok, či neprídeme o česť a dobré meno, alebo či nám neunesú nášho blízkeho“ - povedal arcibiskup Sokol. Kompetentní sa podľa arcibiskupa snažia o to, aby tomu tak nebolo. Všetky opatrenia, hoci moderné a progresívne, sú však nedostatočné. Ak by sa nám po ľudskej stránke podarilo odstrániť všetko utrpenie a chudobu, nestačilo by to, ak by

sa nezmenilo srdce človeka. „Oblasť ľudskej snahy musí ísť v spolupráci s Božou pomocou.“ - poznamenal arcibiskup Sokol.

Podľa arcibiskupa je potrebná obnova svedomia. Je to poslanie každého človeka bez rozdielu vyznania. Osobitne to však platí o kresťanoch.

Boh k nám prišiel vo svojom Synovi. A tu sa nám ponúka osobný vzťah. „Náš život bude zodpovedať našej dôstojnosti, ak dokážeme prijať túto pravdu“ - zdôraznil arcibiskup.

Všetkým zaželel, aby sa náš vzťah k Bohu prejavil do osobných i spoločenských vzťahov.

Na záver svätej omše sa prítomným veriacim ako aj všetkým občanom SR prihovril aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Henryk Józef Nowacki.

TK KBS,jk

Hovorca arcibiskupa Sokola: Napadnú aj učebnicu dejepisu?

Učebnica dejepisu pre 8. ročník, resp. pre 4. ročník osemročných gymnázií, ktorej autormi sú PhDr. Dušan Kováč, DrSc., PhDr. Ivan Kamenec, DrSc. a PaedDr. Viliam Kratochvíl na str. 44 hovorí to isté, čo spôsobilo vlnu kritiky proti pánovi arcibiskupovi. Táto skutočnosť iba potvrdzuje, že výpoveď pána arcibiskupa v relácii televízie TA 3 bola bez kontextu, nakoľko sa jednalo o odpoveď na jednu konkrétnu otázku moderátorky. To len zosilňuje naše podozrenie, že ide o zámernú negatívnu interpretáciu slov pána arcibiskupa. Pán arcibiskup zásadne odmieta a dištancuje sa od akýchkoľvek nespravodlivostí, ktoré sa diali počas existencie vojnovnej Slovenskej republiky.

Tibor Hajdu, hovorca Arcibiskupského úradu

Vyhlasenie ohľadom výrokov arcibiskupa Jána Sokola

S poľutovaním konštatujeme, že sa objavujú okusy zo strany niektorých subjektov o negatívnu interpretáciu slov a postojov pána arcibiskupa Mons. Jána Sokola. Pán arcibiskup zásadne odmieta a dištancuje sa od akejkoľvek nespravodlivosti a porušovania ľudských práv, ktoré sa dialo v období existencie vojnovnej Slovenskej republiky.

Tibor Hajdu, hovorca Arcibiskupského úradu

Koledníci Dobrej noviny spod Tatier u apoštolského nuncia Nowackého

Skupinu koledníkov a koledníčok Dobrej noviny zo Spišského Štiavniku a z Betlanoviec prijal 3. januára apoštolský nunciatus v SR Henryk Józef Nowacki. Po pásmo kolied a novoročných vinšov v priestoroch nunciatury v Bratislave sa Mons. Nowacki poďakoval deťom spod Tatier za návštevu i za pekné vystúpenie a zaželal im, aby mali srdcia stále otvorené pre potreby tých, ktorí sa nemajú tak dobre ako ony. „Ježiš nám svojim narodením podal ruku, a tak i my máme svoju pomocnú ruku podávať iným,“ uviedol apoštolský nunciatus. Podľa neho kolednícka akcia Dobrá novina ukazuje, „že Slovensko má veľké srdce, vie sa podeliť a nemyslí len na seba, ale aj na iných, ktorí majú rôzne potreby, predovšetkým na chudobné deti v Afrike.“

Tradičnú kolednícku akciu Dobrá novina na Slovensku už po dvanásť raz organizuje Hnutie kresťanských spoločenstiev detí eRko. Prebieha od 24. decembra do 6. januára a výťažok z nej bude použitý na rozvojové projekty v afrických krajinách. -mv- snímka -pz-

Prezident SR Ivan Gašparovič prijal koledníkov Dobrej noviny

Štyridsať malých koledníkov Dobrej noviny prijal v stredu 3. januára popoludní prezident SR Ivan Gašparovič. Zaspievať koledy a zavinšovať prišli do prezidentského paláca v Bratislave dve skupiny detí z Dobroče pri Čiernom Balogu a z Hronských Kláčian pri Leviciach a jedna skupina koledníkov zo Spišského Štiavniku a z Betlanoviec. Sprewádzal ich Marián Čaučík, predseda Hnutia kresťanských spoločenstiev detí eRko, ktoré organizuje tradičnú kolednícku akciu na Slovensku už po dvanásť raz.

Prezident Gašparovič sa koledníkom Dobrej noviny poďakoval za to, že ani tento rok neobišli „jeho dom“

a priniesli mu „dobré správy“, ktoré hovoria o milosti, láske a dobroprajnosti. „Som veľmi rád,“ povedal prezident prítomným malým i väčším koledníkom, „že s vami chodia ľudia, ktorí vám vedia rozprávať o tom, čo je pre človeka potrebné – že je potrebná solidarita, pomoc a v súčasnej dobe najmä dobročinnosť.“

Podľa predsedu eRka Mariána Čaučíka tento ročník Dobrej noviny dokazuje, že filantropia, myslenie na druhých, sa stala na Slovensku tradíciou. „Napriek tomu, že máme veľa svojich problémov, vieme myslieť na ľudí, ktorí žijú ďaleko v Afrike v podmienkach extrémnej chudoby,“ zdôraznil vo svojom príhovore počas prijatia koledníkov v prezidentskom paláci. Zároveň tlmočil prezidentovi Gašparovičovi prosbu, aby v tomto roku pri stretnutiach s predstaviteľmi vlády podnikol „našich ministrov trochu aj k tomu, aby pomoc Slovenska do zahraničia mohla ešte vzrásť.“

Kolednícka zbierka Dobrá novina prebieha od 24. decembra do 6. januára - sviatku Zjavenia Pána. V tomto čase sa približne 25-tisíc detí a dospelých po celom Slovensku zapája do prinášania radostnej zvesti o narodení Krista do rodín svojich miest a obcí. Malí koledníci Dobrej noviny vinšujú šťastie a požehnanie v novom roku a zároveň zbierajú finančné príspevky, ktoré budú použité pre rozvojové projekty v afrických krajinách.

Ťažisková téma 12. ročníka Dobrej noviny: „Dvanásť pohľadov na život detí v Afrike“ sa odzrkadľuje aj v projektoch, ktoré budú podporené z tohtoročnej zbierky. -mv-

Ordinár sa rozlúčil s vojakmi misie KFOR a ALTHEA

5. januára sa v Trenčíne na Mierovom námestí pred očami rodinných príslušníkov a verejnosti uskutočnila oficiálna spoločná rozlúčka so slovenskými a českými vojakmi odchádzajúcimi do vojenských misií na Balkáne v operáciách KFOR v Kosove a ALTHEA v Bosne a Hercegovine. Tak ako voľakedy v minulosti, nastúpilo aj v tento deň na námestí pri Piaristickom kostole 252 vojakov oboch armád. Na rozlúčke v prítomnosti ministrov obrany oboch krajín Františka Kašického, Jiřího Šedivého a generality oboch ozbrojených síl, sa zúčastnil aj ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek. Po prejavoch oboch ministrov obrany sa na vojakov obrátil s duchovným príhovorom zameryným symbolicky na nadchádzajúci kresťanský sviatok Zjavenia Pána, v ktorom ich povzbudil k statočnému plneniu úloh, ale aj k životu vo viere podľa evanjelia. V závere ordinár vojakov vyzval ku každodennej modlitbe za nich samých, za ich rodiny i blížnych a zaželal im Božie požehnanie a ochranu a samozrejme šťastný návrat domov. -tu-

Homília kardinála Korca počas svätej omše pre Rádio Slovensko

Svätý Otec Benedikt XVI. zvolil ako tému svojho posolstva ku Svetovému dňu pokoja 1. januára 2007 túto myšlienku: „Ľudská osoba je srdcom pokoja“. Zamyslime sa nad touto pravdou.

Život každého z nás a pre každého z nás je predovšetkým dar. Ale je to aj úloha. Každý z nás je od prvej chvíle svojho života človek. Každý z nás dostal svoj život ako dar bez svojich zásluh.

Sväté písmo vyjadruje toto tajomstvo stvorenia dôstojnými slovami: „I riekol Boh: Učiniť človeka na náš obraz, nám podobný... I stvoril Boh človeka na svoj obraz, na obraz Boží stvoril ho, ako muža a ženu stvoril ich... A požehnal ich... a riekol im... : Naplňte zem! Podmaňte si ju!“ (Gen. 1, 26). – Tento Boží dar ľudského života sa týka každého z nás.

Ale život sme dostali nielen ako dar. Dostali sme ho aj ako úlohu. Každý z nás prichádza na svet ako človek, a predsa každý z nás sa človekom, zrelým človekom postupne len stáva. Život človeka je dar, ale život človeka je zároveň aj úloha, veľká a posvätná úloha ľudskej slobody. Nie každému sa táto úloha podarí. Niektí si svojou slobodou život naplno rozvinie. Iní si svojou slobodou život zmárni a zničí.

Aj pokoj, o ktorom sa toľko dnes hovorí a ktorý tak veľmi potrebujeme, je pre nás zároveň dar i úloha. Svet, i ľudský svet, boli stvorené ako poriadok, ako harmónia, ako základný pokoj, ako dar. Aj vykúpenie bolo darom, darom obnoveného pokoja sveta, ktorý hlavne ľudia narušili svojím zneužívaním darovanej slobody. Stvorený i vykúpený dar pokoja v spoločenstve možno tiež narušiť, možno ho premárniť, ba i zničiť. No dar pokoja možno aj chrániť a rozvíjať ako drahocennú hodnotu rodín, národov a sveta. Pokoj je pre nás všetkých i darom a je pre nás i úlohou.

Pokoj medzi ľuďmi má byť aj ovocím nášho úsilia – úsilia odpovedať svojim životom božiemu plánu a zámerom so svetom a s nami. Tak ako nám to tlmočí svedomie, svedomie každého z nás, každého človeka – cti otca i matku a neublížuj, nezabiješ, nekradni, nemaj v nenávisti, nebudeš krivo svedčiť, nerozbiľaj manželstvo iných. To je život podľa Desatora.

Rozvrat pokoja v našom svete vyplýva dnes z nesprávneho a nepravdivého chápania človeka i z nesprávneho chápania Boha. Dnes mnohí popierajú pravú podstatu človeka ako stvoreného na Boží obraz a na Božiu podobu. Pokladajú ho za produkt náhodnej evolúcie, v ktorej platí zásada boja o život a pretrvávajú silnejšieho. To je pre jednotlivca, pre národy a pre svet však otrasne plytké a lživé chápanie človeka a života. Vedie k násiliu, k nespravodlivosti a k ničeniu. Vedie k vojnám a k hrozbám nových vojen. Rovnakým, ba možno ešte väčším nešťastím je, ak celé národy uznávajú síce Boha, no nie ako Otca všetkých ľudí, lež ako pohnútku boja a tzv. svätých vojen. Zlé chápanie človeka, zlé chápanie Boha, alebo život bez Boha a proti Bohu bol nešťastím pre trvalý pokoj vo svete nielen za zločinných systémov nacizmu alebo komunizmu. Na to nás upozorňuje Svätý Otec vo svojom Posolstve.

Vieme, že má pravdu. V dnešnom svete niet pokoja. Od druhej svetovej vojny sme boli a sme svedkami desiatok a desiatok ďalších vojen – v Európe, Afrike, Ázii, v strednej a južnej Amerike. Príčiny? Sebeckosť, nespravodlivosť, túžba po moci, pomstivosť. Európa a celý západný svet majú na tom veľký podiel. Takmer všade sa domáhali bohatstva iných národov. – Aj naši vojaci sú vo vojnových oblastiach, i keď len ako odminovači či strážcovia prímeria. Ale aj tí padajú mŕtvi. – Čo bolo a čo je za tým všetkým?

Mnohí historici a uvažujúci ľudia sa nad tým zamýšľali. Ruský mysliteľ Berďajev sa zahľadel do dejín a napísal, že mnohí Európania vstupovali do moderných čias plní dôvery v seba a vo svoje tvorivé sily, mnohí z nich to robili bez Boha alebo rovno proti Bohu. Na úsvite modernej doby sa im zdalo, že všetko závisí od ich schopností, ktoré nepoznajú nijaké hranice. Dnes na konci týchto čias Európania vstupujú vysilení do neznámej epochy. Bez Boha z ich viery vo vlastné sily a schopnosti zostali len žalostné zdrapy. Európanom ako občanom hrozí, že navždy stratia jadro svojich osobností. Aký je to tragický rozdiel medzi začiatkom a koncom modernej histórie. Rozbilo a rozplynulo sa priveľa nádejí. Obraz človeka sa postupne zatemnil. A osobnosti, obdarené videním a intuíciou sa radi vracajú do dejín aby zatemnenému obrazu vrátili živý obsah človeka. Náš čas je časom rozpadu kultúry, manželstva, rodín, je časom vraždenia detí, časom teroru a strachu, časom úpadku a nie rastu. Moderná doba nepovzniesla človeka. Zbavila ho do veľkej miery dôstojnosti a úcty. Humanizmus bez Boha nedodrжал svoje sľuby. Ľudská osoba sa stratila v mase. A národy dnes nevládu uniesť svoju bezradnosť.

Veľké revolúcie francúzska i komunistická, sľubovali slobodu, rovnosť a bratstvo, nacizmus sľuboval bez Boha raj pre nemecký národ. Spoločné mali to, že znetvorili chápanie človeka. Najmä tým, že popreli Boha ako základ života a jeho pravdu. Popreli duchovno človeka a duchovno národov. Vlády národov sa snažili udržať ľudí v trvalej orientácii len na vonkajší svet, v trvalej nevedomosti o sebe samých, v trvalej nevedomosti o podstate sveta a človeka, a tým aj v nevedomosti o podstate hospodárskeho, politického a kultúrneho života. Modernej kultúre sa darilo odvádzať pozornosť ľudí od ich vlastného vnútra. To trvá dodnes. Noviny, knihy a masmédiá vôbec nepretržite oslovovali a oslovujú len najnižšiu rovinu života človeka. Ponárajú ľudí do biológie, do vonkajšieho sveta, a to v úsilí manipulovať ľuďmi a ich vedomím, ovládať ľudí, ponúkať im príjemné zmyslové podnety bez potreby premýšľať a namáhať sa. Moderná kultúra vychovala z ľudí konzumentov tovaru a zábavy a nenásytnú túžbu po prepychu. To zmenilo mnohých ľudí v Európe a do veľkej miery aj u nás bezmála na nemysliace automaty. Iné národy, ktoré sú chudobné, nemajú zatiaľ chlieb a učia sa nenávidieť bohatých.

Mnohým našim demokraciám to vyhovuje – ľudia, ktorí si odvykli premýšľať, dajú sa ľahšie ovládať. Je-

dinou uznávanou cnosťou sa postupne stala tolerancia. Tolerancia ako ľahostajnosť k pravým hodnotám. Ľudia stratili odvahu mať vlastné presvedčenie a stali sa za ním. Stali sme sa takými tolerantnými, že ľahostajne hľadáme na to, ako nám ktosi podpaľuje náš vlastný národný dom, ako nám ktosi podryva manželstvá a rodiny, ako ktosi ničí našu stáročnú morálku pansexualizmom, surovými časopismi, novinami, filmami a obrazovkami, ba cez niektorých učiteľov aj školami. Sme takí tolerantní, že ani nebadáme, že si po zločinných plynových komorách a gulagoch chystáme nové ohrozenia života svojho národa, ostatných národov, ba celej planéty. Robíme to mnohorakým spôsobom, až po zavinené roztápanie ľadovcov na Severnom póle a po zavinené nebezpečné zmeny podnebia zeme otepľovaním.

Kapitáni života štátov, bez Boha a bez duchovných hodnôt, šíria cez masmédiá slobodu bez hraníc pod heslom bezhraničného liberalizmu, v ktorom je všetko dovolené. Všetko v mene takzvanej slobody. Profesor práva to zhrnul v televízii takto: Kedysi ľudia vedeli, že kone sa priahajú do vozov v smere jazdy. Dnes ich ľudia priahajú kone proti jazde. Ľudia obrátili na ruby sedem hlavných hriechov a vyhlásili ich za cnosti. Pýchu nazvali zdravým sebedovolením, lakomstvo zákonom ekonomiky, smilstvo zdravým biologickým inštinktom a takmer jedinou radosťou zo života, nestriednosť nazvali vyššou životnou úrovňou, surovú závisť a nenávisť nazvali bojom o spravodlivosť a politickú slobodu, hnev nazvali rozhorčením nad názormi druhých, lenivosť nazvali filozofickým postojom. Takto kapitáni štátov bez Boha paralyzovali ľudí a národy. A zmocňujú sa ľudí i sveta.

Premýšľaví ľudia si zhŕňajú výsledky. Roztrpčený kritik vyjadril časť týchto výsledkov drsným slovom takto: Majiteľ televízie má dnes takmer neohraničenú moc. Programy a reklama jeho televízie sú také úderne, že užasnúť črieda po mestách a dedinách sa dychtivo pozerá na obrazovky a v nich na ľudí, ktorí majú predovšetkým mnoho peňazí a volajú ich smotánka. Stádo sa úctivo klania generálovi, ktorý rozbombardoval dediny a mestá. Masa uctieva vojnového zločinca ako nositeľa slobody a demokracie. Črieda omdlieva pri nohách zabávačov, ktorí majú hrubosťou reprezentovať krásu a šťastie života. Unudení diváci to obdivujú aj vtedy, keď osoba pod smejúcou sa maskou je mentálny úbožiak. Takto formovaní úbohí ľudia oceňujú potom viac umeliny obrazovky než obetavých tvorcov života národa, viac ako lekárov, učiteľov, inžinierov, fyzikov, prenikavých cenných spisovateľov a ďalších, bez ktorých sa kultúrny národ dnes neobíde. Títo všetci sú však neraz na tom horšie ako moderátori plytkých a prázdnych televíznej zábavných show.

Reklama a propaganda všetko to ponúkané smetie výrobkov a zábavy šíria, odobrujú a vnášajú do našich domov a našich rodín. Pestujú si stádo oviec a merajú ho peaplemetrami. A mnohí ľudia sa dávajú takto radšej hnať ako stádo, než zodpovedne myslieť. Hĺbku poznania i zážitkov nahrádzajú množstvom informácií a dojmov, akokoľvek plytkých, prázdnych a zbytočných. Tak príkro sa vyjadril pozorovateľ a kritik nášho života. Zavalovanie sme kultúrnym odpadom tak kričavo, až si

náš najväčší básnik vzdychol:

Všetkého navôkol
je, zdá sa, príliš mnoho.
A stále prázdnejšie
je prázdne miesto v ňom....
Tie haldy poznania.
Je to len čierna skládka?
A nehlási sa k nám tá mnohosť.
Iba mnohá,
chce nás mať pre seba.
A vyháňa z nás Boha. (Rúfus)

V akom živote sme sa to však ocitli? Európa bola utváraná od stáročí modlitbou a prácou. I naše Slovensko. Na začiatku bol Pribina a Rastislav. Ten pozval Konštantína a Metoda. S nimi rástol Gorazd. Potom tu bola Akadémia Istropolitana, košický a bratislavský Dóm, Cantus catholici a Transcius, Trnavská univerzita a Prešovská akadémia, Bernolák a Magin, Holly, Štúr a Hurban, Matica, Hviezdoslav, Krasko, Rázus a Hlinka a Beniak so Silanom. A potom M. Rúfus. A k tomu ostatní naši umelci a odborníci. To všetko zaručovalo naše hlboké korene i našu výšku. V tom bola dôstojnosť Európy i nášho národa. Francis Jammes, básnik, to vyjadril takto: „Hovoril som hlasom, ktorý si mi, Bože, dal. Písal som slovami, ktorým si naučil mojich predkov a oni mňa.“

Predtým ľudia poznali a vyjadrovali pravdu o človeku. A tá pravda udržovala život. Antoine de Saint-Exupéry v knihe „Zem ľudí“ napísal: „Pre pomarančovník je pravdivá pôda, do ktorej môže zapustiť pevné korene a prinášať ovocie. Nepravdivá je preň pôda, do ktorej korene zapustiť nemôže.“ – My sme zapustili pevné a hlboké korene do pôdy kresťanstva. To nám pomáhalo plne sa rozvinúť na slobodnú kultúrnu ľudskú národnú veľkosť. Kresťanstvo bolo a je pravdou nášho národa. Kresťanstvo patrí k našej identite a k pokladu našej národnej kultúry a života. Dnes nás ktosi tejto identity a týchto koreňov chce zbaviť.

Tradícia znamená odovzdávanie. V dejinách sa odovzdáva život, ale i to, čím sa život udržuje a rozvíja. Toto odovzdávanie má byť živé a tvorivé. Skostnatenu tradíciu možno opustiť. Ale dôležité je uchovať veľké a živé bohatstvá tradície, nadobudnuté stáročnou skúsenosťou, ktorými žijú rodiny, národy a štáty.

Na základe našej kresťanskej tradície vznikli u nás najcennejšie diela kultúry, umenia, literatúry a duchovných hodnôt a osobností, ktoré si našťastie vychováваме, chránime a udržujeme dodnes. Naše deti okolo Vianoc šíria „Dobru novinu“, navštevujú po celom Slovensku rodiny a zbierajú peniaze pre deti v Afrike – v Tanzánii, v Keni, v Sudáne a v iných krajinách, pre zariadenie škôl, nemocníc, či pre vrátanie studní. Vlani naše deti tak vyzbierali okolo 14 miliónov Sk. Z kresťanských tradícií vyrastá u nás aj mnoho iných podujatí pre pomoc detským domovom, ľuďom postihnutým a pre mnohé charitatívne diela.

Kresťanské tradície sú bohatstvom nielen Slovenska, ale do veľkej miery celej Európy. Bolo preto nepochopiteľné, prečo niektorí štátnici odmietli čo len zmienku o Bohu v preambule Ústavy Európskej únie. Pritom aj

taký slobodomysel'ný muž, ako bol prezident Mitterand, sa vyjadril, že Európu nemožno vybudovať len výrobou a obchodovaním, že európsku identitu legitimuje a vyjadruje najmä kultúra a duchovná spriaznenosť.

Pre nás všetkých je dôležité vidieť svet a život, človeka i národy do hĺbky, také aké sú. Je dôležité z takto pochopenej pravdy žiť a konať. V tom spočíva blaho a zmysluplnosť nášho života. Na túto pravdu je odkázaný každý človek. Z verejnej ochrany, prezentácie a udržiavania pravdy o človeku žije celá spoločnosť, celý národ a štát. Túto pravdu života je potrebné pripomínať, odôvodňovať, stále prehlbovať a chrániť ako spoločný majetok národa. Takúto vlasť si želal mať ešte aj hlboký indický básnik, keď napísal, že by mala byť priestorom, kde duch je bez strachu a hlava vztýčená, kde netriešti sa svet na márne črepy, kde slová vychádzajú z hĺbín pravdy, kde dobrá vôľa rozprestiera ramená po láske, kde prúd myslenia neustratil sa v piesku púšte, kde ducha vedie sám Boh k šírkam myšlienky a činu.

Ján Pavol II. pri svätorečení Edity Steinovej povedal poslucháčom a národom čosi podobné. Povedal to najmä mladým: „Neprijímate ako pravdu nič z toho, čomu chýba láska. A neprijímate ako lásku nič, čomu chýba pravda. Najmä pravda o človeku.“

Pre ľudí dobrej vôle je to jasné. Niektorí to dnes žiaľ, neprijímajú. Držia sa pohodlnej nepravdy. A tá im zastiera a vylučuje nepohodlnú pravdu. Pre kresťanov je touto nepohodlnou pravdou evanjelium – je svetlom a cestou. Sú aj iné cesty? Sú. Nedávna skúsenosť nás, bohužiaľ, presvedčila, že sú aj iné cesty. A mnohé z nich viedli do skazy, k otrasným horám mŕtvov a zatratenia.

Pokoj je v pravom zmysle slova „dielom spravodlivosti“ (Iz 32, 17). Je ovocím poriadku, ktorý Boh vstúpil do srdca každého človeka a všetkých ľudí. Nik nechce byť zabitý, zotročený a znásilnený. Chce pokoj. Takto chápaný pokoj a mier je potrebné ustavične budovať, chrániť pred vášňami a sebeckom. Cirkev sa o toto usiluje v mene Ježiša Krista, „pôvodcu pokoja“.

Keď myslíme na to všetko, čo sa dnes robí s ľuďmi, so životom a so svetom, pýtame sa: Kto bude chrániť človeka ako nedotknuteľnú osobu? Kto bude chrániť manželstvo a rodinu ako základ života národa? Kto ochráni pred zabíjaním naše deti, ešte nenarodené, ale už naše? Kto ochráni našu slobodu pred zvrhlosťami svojvôle, pred zvrátenosťami vášni, pred bezostyšnosťou nahoty a výstrednosťami sexu vo filmoch, divadlách, v televíziách a na internete? Kto ochráni naše deti pred detskou pornografiou a pedofiiliou, na ktorých zvrhlíci zločinne zarábajú miliardy? Kto bude chrániť základné pravdy o človeku? Kto bude chrániť našu slobodu hovoriť túto pravdu aj vtedy, keď je to nepohodlné či priam nebezpečné?

Mnohí nazývali Cirkev tmárskou. Ale pritom práve od Cirkvi očakávali jasné slová na adresu tyranov, či to už bol Hitler alebo Stalin. A obviňovali pápeža Pia XII., že neútočil na nich denne a ešte hlasnejšie, než to po celé roky robil. Cirkev aj u nás obhajovala za komunizmu človeka, jeho práva a jeho slobodu. Veriaci laici i kňazi boli v tejto obhajobe nútení znášať príkoria a väzenia zatiaľ čo iní si žili na výslňi a útočia na Cirkev aj

za dnešných pomerov.

No Cirkev vyslovovala pravdu o človekovi včera a vyslovuje ju i dnes. A obhajuje i slobodu človeka. Nedávno sme čítali v kultúrnom časopise: Francúzski encyklopedisti na čele s Voltairom, ktorí odsudzovali Cirkev ako tmársku, hoci mala už aj dovtedy Blaise Pascala i Tomáša Morusa, by dnes dvíhali obočie nad tým, že práve Cirkev, a možno jedine ona, bráni pravdu o človekovi, bráni jeho slobodu, bráni poznanie pravdy a bráni rozum človeka ešte aj vo vzťahu k Bohu a k náboženstvu. Univerzitná prednáška pápeža Benedikta XVI. v Regensburgu bola toho ďalším dôkazom. Pápež v tejto odbornej prednáške urobil to, čo sa v univerzitných prednáškach slobodne robí – nahodil problém vzťahu rozumu a náboženstva citovaním výroku byzantského cisára Manuela II. v súvislosti islamu a násilia. Citoval slová z rozhovoru so vzdelaným Peržanom v čase okolo roku 1400. Pápež označil citovaný výrok vopred za „udivujúco drsný“, no použil ho ako vyostrené východisko pre odborné riešenie problému. Islamský svet bol tým pobúrený, čo Benedikta XVI. mrzelo, no zotrval pri obrane slobodnej diskusie o vážnych otázkach života a citovanie neodvolal. Niektoré svetové denníky, ktoré sa chvália obhajobou slobody, sa postavili proti pápežovi. Hoci vždy obhajujú slobodu prejavu, aj keď ide o vulgárnosť, hrubosť a surovosť, naraz sa zbabelo postavili proti slobode inteligentnej diskusie o vážnych problémoch. Pápež však svoju prednášku neodvolal. V mene slobody hovoriť slobodne o vážnych veciach zotrval.

Cirkev hlása pravdu, bráni pravdu a tým bráni človeka, všetkých ľudí a život. Robí to tým, že ohlasuje Krista, ktorý je cesta, pravda a život. Cirkev ohlasovaním pravdy o človeku presadzuje aj spravodlivosť pre všetkých ľudí. Má na mysli každého človeka každého národa a je ochrancom práv a nedotknuteľnosti každého človeka a práv každého národa. Takto v úcte ku každému človeku a v úcte k národom ako spoločenstvu živých osôb Cirkvi pomáha presadzovať spravodlivosť a pokoj už výchovou detí, ale aj vplyvom na celý spoločenský, kultúrny a hospodársky a sociálny život národov, aj nášho Slovenska.

Cirkev a v nej kresťanstvo je nie len vzácny klenot našej tisícročnej slovenskej minulosti. Je to stále živá a stále obohacujúca sila a hodnota nášho národa, celého nášho Slovenska. Kresťanstvo nám podáva aj dnes, v čase nových mýtov, polopráv a lží plnú pravdu o človeku, o jeho pôvode a posvätnosti, o jeho poslaní a celi. Podáva nám aj pravdu o národe. Je vecou každého z nás, či túto pravdu prijmeme a či sa stane tvorivou silou nášho života, zárukou našej solidárnosti a nášho pokoja. Ak by sme túto pravdu odmietli, aké iné svetlo by osvetľovalo cesty našich budúcich dní? Ako nám pred rokmi povedal Petrov Nástupca Ján Pavol II., Slovensko svojou vierou, svojimi mučeníkmi, vyznavačmi a novými generáciami má možnosť zdravo žiť, rozvíjať sa a má čo ponúknuť Európe a svetu pre náš život v pokoji. No tak ako život každého človeka je dar i úloha, tak aj udržanie pokoja v rodinách, v národoch i vo svete je zároveň darom i úlohou, za čo sa hodno i modliť i pracovať.

Kardinál Ján Chryzostom KOREC

Prešovský eparcha zavítal na Nový rok do Klenova

„Nestačí len nekonať zlo, ale je potrebné konať dobro“, povedal prešovský eparcha Ján Babjak, SJ v homílii, ktorú predniesol na Nový rok vo farskom Chráme Ochrany Presvätej Bohorodičky v Klenove. „Boh nás aj v tomto novom roku pozýva konať dobro. Jeden druhému želajme predovšetkým to, aby sme mohli vojsť do Božieho kráľovstva.“

Pred začiatkom slávnosti vладыku privítal miestny duchovný otec Mgr. Emil Lechman. Veriaci boli návštevou biskupa potešení o to viac, že bola pre nich prekvapením a bola to prvá návšteva vладыku Jána Babjaka, SJ v tejto farnosti.

Eubomír Petrík

Vianočné aktivity NODAMu s cieľom rozvíjať sociálne cítenie detí a mladých

Vianočná akadémia vo Vranove nad Topľou

Deti a mladí ľudia zo Združenia detí a mládeže NODAM prežili bohaté vianočné sviatky. Ani nie tak bohaté na darčeky, ako na duchovné posolstvo a lásku, ktorú chceli odovzdať iným. Strediská NODAMu vo Vranove nad Topľou, Novom Meste nad Váhom, Zubrohlave, Nitre a Košiciach slávil vianočné akadémie vo farských kostoloch, koledovali na Dobrú novinu a najzaujímavejšími akciami boli predvianočné jarmoky. Deti s animátormi v Beckove, Nitre a Košiciach už takmer mesiac pred Vianocami ručne vyrábali rôzne darčkové predmety, vianočné ozdoby a drobnosti pre obyvateľov miest i dedín. Na vianočných jarmokoch ich potom predávali a získané peniaze darovali na misie. Tak to bolo v Nitre na Misijnom jarmoku, ktorý zorganizovali Misionári Božieho slova. Deti a mládež z NODAMu tam mali svoj stánok s krásnymi výrobkami a darčekmi. Sumu 2 200 Sk darovali misionárom. Cieľom

všetkých vianočných aktivít združenia bolo budovanie duchovného rozmeru v živote detí a mladých, rozvoj empatie a sociálneho cítenia k iným i snaha urobiť niečo pre radosť druhých. Viac o aktivitách v NODAMe sa dozviete na www.nodam.mladez.sk.

Sr. Auxilia Matlová, predseda združenia, snímka NODAM

Formačné školenie pre dobrovoľníkov

4. januára 2007 sa v Kostole sv. Vincenta de Paul v Bratislave uskutočnilo formačné školenie pre dobrovoľníkov, ktorí sa chcú venovať bezdomovcom v nízkoprahovej nocľaharni de Paul. Bol to prvý krok na ceste k efektívnemu pomáhaniu ľuďom v núdzi.

V polovici januára bude pokračovať formácia v tejto oblasti, aby sa po 15. 4. 2007, keď sa nocľahareň uzavrie, mohlo pokračovať v začatom diele efektívnejšie a profesionálnejšie s menšou skupinou bezdomovcov pod vedením skúsených anglických odborníkov. Projekt sa bude môcť realizovať pod podmienkou, že získame vhodný objekt pre prácu s nimi.

Augustín Slaninka, CM

On-line kresťanská knižnica

Od januára 2007 na adrese www.dieceznakniznica.sk môže verejnosť navštevovať knižnicu s kresťanskou a odbornou tematikou priamo na internete. Spravovaním kresťanskej knižnice poverila Banskobystrická diecéza Diecézne centrum pre rodinu.

So začiatčným počtom 1300 knižných titulov knižnica ponúka špecializovanú kresťanskú literatúru. Múdrosť ľudských skúseností pre dobrú výchovu a budovanie manželských a rodinných vzťahov, hry pre deti a námety na pekné využitie voľného času. Vybranú knihu si môže čitateľ objednať priamo domov telefonicky alebo cez internet. Čitateľ má možnosť zakúpiť si členstvo ročným poplatkom.

ThLic. Roman Seko, riaditeľ diecézneho centra pre rodinu v Banskej Bystrici pripomína, že „Diecézna knižnica je otvorená pre všetkých záujemcov.“ Diecéznou sa nazýva preto, že je založená na území Banskobystrickej diecézy. Pozýva dobrodincov, ktorí by radi prispeli hodnotnými publikáciami, aby napomohli rozširovaniu a rastu spoločnej knižnice. V budúcnosti sa predpokladá rozšírenie kresťanskej knižnice v multimediálnej oblasti.

-zj-

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Miriam VARŠOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: zc@q7.sk; tkkbs@kbs.sk
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk